

Instytut Pamięci Narodowej - Katowice

<https://katowice.ipn.gov.pl/pl3/aktualnosci/144442,Znicze-pamieci-w-godzinie-smierci-rotmistrza-Witolda-Pileckiego-o-Chorzow-25-maja-2.html>
03.05.2024, 00:41

Znicze pamięci w godzinę śmierci rotmistrza Witolda Pileckiego - Chorzów, 25 maja 2021

Delegacja Oddziału IPN w Katowicach wraz z synem rotmistrza Andrzejem Pileckim złożyła kwiaty pod tablicą poświęconą rtm. Witoldowi Pileckiemu w Chorzowie na skwerze imienia Rotmistrza Witolda Pileckiego.

25 maja 1948 r. o godz. 21.30 w warszawskim więzieniu na Mokotowie zamordowano rtm. Witolda Pileckiego. Bezpośrednim wykonawcą wyroku komunistycznego sądu był sierż. Piotr Śmietański, zwany katem z Mokotowa. Zabił rotmistrza strzałem w tył głowy.

Tak zginął żołnierz wojny z bolszewikami 1920 r. i kampanii wrześniowej 1939 r., oficer ZWZ-AK, który w 1940 r. dobrowolnie poddał się aresztowaniu i wywózce do KL Auschwitz, aby zdobyć informacje o niemieckich zbrodniach, a po ucieczce walczył w powstaniu warszawskim. Ciało Żołnierza Niezłomnego zostało przez komunistów pogrzebane w nieznanym miejscu, prawdopodobnie na tzw. Łączce obok murów cmentarza wojskowego na Powązkach.

27 maja w całej Polsce odbyła się akcja [Znicze pamięci w godzinę śmierci rotmistrza Witolda Pileckiego](#). Delegacja katowickiego oddziału IPN – dr Andrzej Sznajder, dyrektor Oddziału IPN w Katowicach oraz Jan Kwaśniewicz, naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w Katowicach wraz z synem rotmistrza Andrzejem Pileckim złożyła kwiaty pod tablicą poświęconą rtm. Witoldowi Pileckiemu w Chorzowie na

skwerze imienia Rotmistrza Witolda Pileckiego.

Znicze pamięci w
godzinę śmierci
rotmistrza Witolda
Pileckiego

Rotmistrz Witold Pilecki

Służbę Polsce rozpoczął w czasie wojny z bolszewikami w 1920 r. Walczył podczas kampanii wrześniowej 1939 r., a następnie w strukturach Polskiego Państwa Podziemnego. W 1940 r., wykonując misję zleconą przez dowództwo ZWZ, dobrowolnie poddał się aresztowaniu i wywózce do niemieckiego obozu koncentracyjnego KL Auschwitz, by zdobyć informacje o zbrodniach Niemców i zorganizować konspirację niepodległościową. Na skutek zagrożenia dekonspiracją podjął decyzję o ucieczce, którą udało mu się szczęśliwie przeprowadzić.

W 1944 r. walczył w powstaniu warszawskim, w zgrupowaniu Chrobry II. Od 1945 r. służył w 2. Korpusie Polskim we Włoszech, skąd – decyzją gen. Władysława Andersa – wrócił do Polski, by odtworzyć rozbite po działaniach wojennych struktury wywiadowcze, działające dla Rządu RP na Uchodźstwie.

Został aresztowany w maju 1947 r., osadzony w areszcie śledczym przy ul. Rakowieckiej w Warszawie i poddany okrutnemu śledztwu. Mimo tortur do końca zachował żołnierską postawę. Pozostał wierny dewizie: Bóg, Honor, Ojczyzna.

Przed II wojną światową Witold Pilecki gospodarzył w rodzinnym majątku w Sukurczach. Organizował pomoc społeczną, kółka rolnicze i kursy przysposobienia wojskowego. Założył rodzinę. Rozwijał zdolności artystyczne: rysował, malował, pisał wiersze...

Do 1989 r. wszelkie informacje o dokonaniach i losie Witolda Pileckiego podlegały w PRL ścisłej cenzurze. W lipcu 2006 r. prezydent Lech Kaczyński w uznaniu zasług Witolda Pileckiego i jego oddania sprawom ojczyzny odznaczył go pośmiertnie Orderem Orła Białego.